

NOTA BREU

Trobat un nucli naturalitzat de *Symphoricarpos albus* (Caprifoliaceae) a Catalunya
New naturalised population of *Symphoricarpos albus* (Caprifoliaceae)
found in Catalonia

David Guixé*

* Centre Tecnològic Forestal de Catalunya. Ctra. de Sant Llorenç de Morunys, km 2. 25280 Solsona. Grup de Natura del Solsonès. Centre d'Estudis Lacetans. A/e: david.guixe@ctfc.cat

Rebut: 05.10.2015. Acceptat: 15.10.2015. Publicat: 30.11.2015

Symphoricarpos albus (L.) S.F. Blake

Solsonès: Navès, vessant sud-est de Torrents Alts, 31TCG8665, 995 m; pastures amb marges arbustius prop d'una rasa temporal envoltada per una pineda de pinassa i pi roig. 19-IX-2013. D. Guixé (Fig. 1).

És un arbust originari de d'Amèrica del Nord i Centreamèrica que té fulles caduques i assoleix fins a 3 m d'alçària.

Els fruits són blancs, globosos (Fig. 1) i moderadament tòxics. Sembla que són poc atractius pels ocells, de manera que romanen en la planta fins al gener quan es tornen marrons i cauen a terra. S'expandeix relativament ràpid formant masses denses.

En concret, es van trobar poc més de 25 peus en un mateix marge. Els antics habitants de Torrents Alts varen deixar de viure-hi el 1965. La planta fou portada probablement abans

Fig. 1. Detalls de *Symphoricarpos albus* de la localitat Torrents Alts (Navès). Novembre de 2013 (imatge: autor).

NOTA BREU

i per tant faria més de 60 anys que hi és, temps suficient per desenvolupar-se bé (probablement per multiplicació vegetativa) al llarg del marge, en una estreta franja de més de 50 m de longitud (Fig. 1). Per tant es pot considerar un nucli naturalitzat, aparentment la primera població que es troba a Catalunya. Aquesta espècie no està inclosa a la llista d'EXOCAT (informe 2013) ni al catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores.

A Catalunya, tant sols s'ha recollit una cita recent en un ambient natural, d'un únic individu trobat a la ribera del Segre (Cerdanya) (Aymerich, 2013). A Bolòs & Vigo (1996) i Bolòs *et al.* (2005) es cita només com a cultivat amb caràcter ornamental. Al País Valencià ha estat citat com a subespontani (Sanz *et al.*, 2011). També té aquest caràcter en altres territoris europeus, com el País Basc (Aizpuru *et al.*, 2000) o a Bèlgica per exemple (Verloove, 2006).

Aquesta espècie no té valor econòmic, però pel seu caràcter al·lòton podria tenir implicacions per als costos associats a programes de control i eradicació en el cas que s'observés noves poblacions naturalitzades a Catalunya. Tot i així i tenint en compte la poca propagació que ha experimentat aquest petit nucli mig segle després, fa pensar que no és una planta invasora i que per tant no representa cap amenaça important.

Agraïments

Al Pere Aymerich pels seus consells, a la Mei Colilles, al Francesc Ester i a la família de Torrents Alts pel seu interès ajut.

Bibliografia

- AYMERICH, P. 2013. Sobre algunes espècies al·lòctones a l'alt Segre (NE de la península Ibèrica), noves o molt rares per a la flora catalana. *Orsis*, 27: 195-207.
- BOLÒS, O. & VIGO, J. 1996. *Flora dels Països Catalans*. Vol. III. Ed. Barcino. Barcelona. 1230 p.
- BOLÒS, O., VIGO, J., MASALLES, R. M. & NINOT, J. M. 2005. *Flora Manual dels Països Catalans*. 3a edició. Ed. Pòrtic. Barcelona. 1310 p.
- GUIXÉ, D. (coord.), NICOLAU, J., LARRUY, X., COLELL, J., ROCASPANA, R., MAÑAS, D. I. & DEVIS, J. 2008. *El Medi Natural del Solsonès. Vegetació, flora, fauna vertebrada i espais d'interès*. CTFC. Publicacions i Edicions Universitat de Barcelona. 677 p.
- SANZ, M., GUILLOT, D. & DELTORO, V. 2011. La flora alóctona de la Comunidad Valenciana (España). *Botanica Complutensis*, 35: 97-130.
- AIZPURU, I., ASEGINOLAZA, C., URIBE-ECHEBARRÍA, P. M., URRUTIA, P. & ZORRAKIN, I. 2000. *Claves ilustradas de la flora del País Vasco y territorios limítrofes*. Eusko Jaurlaritzaren Argitalpen Zerbitzu Nagusia. Vitoria-Gasteiz. 831 p.
- VERLOOVE, F. 2006. Catalogue of neophytes in Belgium (1800-2005). *Scripta Botanica Belgica*, 39: 1-89.